

THƯ GỬI DẤU YÊU (23)

Tuỳ Bút Mùa Xuân

Cuối cùng em đã biết, mùa Xuân rồi vẫn ở đó trong cõi tâm tư sâu kín của em. Và, như anh, anh vẫn hiện diện đó trong một góc đời em vắng yên, riêng biệt. Em yêu anh qua đi bao nhiêu mùa xuân rồi, em đã không đếm, nhưng những đêm giao thừa anh gọi đến mừng tuổi em là niềm cảm động vô biên mà em gìn giữ lại đó, như dòng an ủi dịu dàng trên miền sông đời trôi đã vắn vương ít nhiều vẫn đục.

Đêm giao thừa nghe giọng anh quen thuộc qua điện thoại, có thoáng chốc nào đó ngỡ ngàng. Có thoáng chốc nào đó em bắt gặp lại em của những ngày tháng em mới biết yêu anh, những ngày mùa đông lã đẽng giữa miền sương mù trắng xóa cơn hung nhớ vô chừng. Và, em bắt gặp lại lòng em hiền lành với niềm rung cảm tưởng đã phôi pha, tưởng đã mịt mù như mùa giao thừa nơi quê ngoại xa xôi.

Đêm giao thừa anh gọi đến thăm, đánh thức dậy trong em muôn vàn xôn xao của những mùa Tết cũ. Mùa áo mới. Mùa guốc thơm. Mùa hái lộc cho những ước mơ hiền hòa, bình dị. Và, em như vẫn đan sống giữa đêm giao thừa nơi quê ngoại. Đêm giao thừa thơm ngát khói hương trên bàn Phật. Đêm giao thừa tinh khiết như bình hoa huệ trắng, ẩn hiện mơ hồ qua làn hương khói, tươi vui nhưng đầm thắm như bình hoa vạn thọ vàng uơm những háo hức trẻ thơ. Đêm giao thừa, tươi ròn những quả bưởi, quả quýt được chất đều đặn lên nhau bóng nhẫy dưới ánh nến bập bùng, như chứa đựng vạn điều linh thiêng của đời sống và niềm tin ngưỡng mộc mạc và chân thật.

Em như vẫn nhìn thấy bóng dáng ngoại tháp thoáng bên ngoài sân tối, lác đác vài tiếng pháo. Và, em thương biết bao nhiêu nén nhang lung linh trên tay ngoại đang vái xá trước bàn ông Thiên, xin cho bá tánh được bình yên, xin cho đất đai phì nhiêu, và xin cho mưa gió được thuận hòa. Ước mơ của ngoại lành như quả cau tươi, thơm như lá trầu xanh mơn trên giàn tre trước ngõ. Và rồi, cũng từ những ước mơ chơn chất đó, ngoại và đêm giao thừa là những xúc cảm thiêng liêng nhất trong đời sống trưởng thành của em. Ôi! tuổi nhỏ và Tết là một thân tiên cao thắm, chỉ cần một mùa Tết tuổi nhỏ nơi quê ngoại thôi, cũng đã đủ cho em nhiều mùa Tết trên xứ người. Chỉ cần một đêm giao thừa xưa cũ thôi, cũng đã đủ cho em nhiều đêm giao thừa đã qua và sẽ qua. Và, anh đó, anh cũng là một vết son của miền giao thừa em mộng寐. Anh mừng tuổi cho em lớn vội thêm nhưng nhớ. Anh mừng tuổi cho em như làn vai nhung xoa mềm trên má mịn. Và, anh cuối cùng như một mùa hạ, sau chót như một mùa đông, cận kỳ như một mùa thu, lại cũng nhẹ nhàng như một mùa đông đang đi đến. Mưa xuân nẩy lộc non trên cành. Em nẩy lộc non những tha thứ không cùng. Mưa bao dung trên những ngọn nỡn cỏ thơm, em bao dung những ngậm ngùi đã tận, em muốn gõ lên tay bằng giọt nước mắt hiền lành nhất, mở cho

anh xem trang giấy em vẫn còn có tên anh trên đó, và em muốn nói với anh rằng, dẫu mộng đời có vắn đục, thì tâm tư em vẫn trong như hạt mưa ngày cuối hạ. Em vẫn cười hồn nhiên vì niềm vui rất giản dị nào đó, em vẫn rơi nước mắt vì một niềm cảm động rất bình thường. Và đời sống em vẫn trầm nổi như bốn mùa qua đi không thay đổi. Em cảm ơn anh đêm giao thừa dịu dàng những mộng寐, xông xao những luyến ái của ngày đã qua, và em chúc tuổi anh bằng những điều hạnh phúc nhất của đời sống dễ thương này.